

ساختار کتاب

کتاب شب امتحان عربی زبان قرآن (۱) دهم از ۴ قسمت اصلی تشکیل شده است که به صورت زیر است:

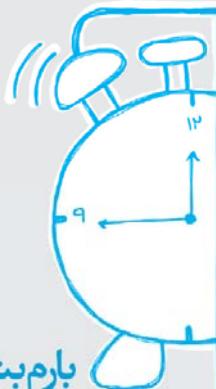
- ۱- آزمون‌های نوبت اول:** آزمون‌های شماره ۱ تا ۴ این کتاب مربوط به مباحث نوبت اول است که خودش به دو قسمت تقسیم می‌شود:
- (الف) آزمون‌های طبقه‌بندی شده: آزمون‌های شماره ۱ و ۲ را درس به درس طبقه‌بندی کرده‌ایم. بنابراین شما به راحتی می‌توانید پس از خواندن هر درس از درس‌نامه سؤال را بررسی کنید. حواستان باشد این آزمون‌ها هم، ۲۰ نمره‌ای و مثل یک آزمون کامل هستند. در کنار سؤال‌های این آزمون‌ها نکات مشاوره‌ای نوشته‌ایم. این نکات به شما در درس خواندن قبل از امتحان و پاسخگویی به آزمون در زمان امتحان کمک می‌کند.
 - (ب) آزمون‌های طبقه‌بندی نشده: آزمون‌های شماره ۳ و ۴ را طبقه‌بندی نکرده‌ایم تا دو آزمون نوبت اول مشابه آزمونی را که معلمتان از شما خواهد گرفت، ببینید.

- ۲- آزمون‌های نوبت دوم:** آزمون‌های شماره ۵ تا ۱۲ از کل کتاب و مطابق امتحان پایان سال طرح شده‌اند. این قسمت هم، خودش به ۲ بخش تقسیم می‌شود:

- (الف) آزمون‌های طبقه‌بندی شده: آزمون‌های شماره ۵ تا ۸ را که برای نوبت دوم طرح شده‌اند هم طبقه‌بندی کرده‌ایم. با این کار باز هم می‌توانید پس از خواندن هر درس تعدادی سؤال مرتبط را پاسخ دهید. هر کدام از این آزمون‌ها هم، ۲۰ نمره دارند در واقع در این بخش، شما ۴ آزمون کامل را می‌بینید. این آزمون‌ها هم نکات مشاوره‌ای دارند.
- (ب) آزمون‌های طبقه‌بندی نشده: آزمون‌های شماره ۹ تا ۱۲ را طبقه‌بندی نکرده‌ایم؛ پس، در این بخش با ۴ آزمون نوبت دوم، مشابه آزمون پایان سال معلمتان مواجه خواهید شد.

۳- پاسخ‌نامه تشریحی آزمون‌ها: در پاسخ تشریحی آزمون‌ها تمام آن‌چه را که شما باید در امتحان بنویسید تا نمره کامل کسب کنید، برایتان نوشته‌ایم.

۴- درس‌نامه کامل شب امتحانی: این قسمت برگ برنده شما نسبت به کسانی است که این کتاب را نمی‌خوانند. در این قسمت تمام آن‌چه را که شما برای گرفتن نمره عالی در امتحان عربی زبان قرآن (۱) نیاز دارید، تنها در ۱۸ صفحه آورده‌ایم، بخوانید و لذتش را ببرید!

بارم‌بندی درس عربی زبان قرآن (۱)

نوبت دوم	نوبت اول	مهارت‌های زبانی
نمره ۲	نمره ۲	مهارت واژه‌شناسی
نمره ۷	نمره ۷	مهارت ترجمه به فارسی
نمره ۷/۵	نمره ۵/۷	مهارت شناخت و کاربرد قواعد
نمره ۲	نمره ۲	مهارت درک و فهم
نمره ۱/۵	نمره ۱/۵	مهارت مکالمه
نمره ۲۰	نمره ۲۰	جمع

فهرست

نوبت	آزمون پاسخ‌نامه	شماره صفحه
اول	آزمون شماره ۱ (طبقه‌بندی شده)	۳۷
اول	آزمون شماره ۲ (طبقه‌بندی شده)	۳۸
اول	آزمون شماره ۳ (طبقه‌بندی نشده)	۳۹
اول	آزمون شماره ۴ (طبقه‌بندی نشده)	۳۹
دوم	آزمون شماره ۵ (طبقه‌بندی شده)	۴۰
دوم	آزمون شماره ۶ (طبقه‌بندی شده)	۴۱
دوم	آزمون شماره ۷ (طبقه‌بندی شده)	۴۲
دوم	آزمون شماره ۸ (طبقه‌بندی شده)	۴۲
دوم	آزمون شماره ۹ (طبقه‌بندی نشده)	۴۳
دوم	آزمون شماره ۱۰ (طبقه‌بندی نشده)	۴۴
دوم	آزمون شماره ۱۱ (طبقه‌بندی نشده)	۴۵
دوم	آزمون شماره ۱۲ (طبقه‌بندی نشده)	۴۵
	درس‌نامه توب برای شب امتحان	۴۷

نمره

نوبت اول پایه دهم دوره متوسطه دوم

آزمون شماره ۱

ردیف

٥/٢٥	هر کلمه با کلمه دیگر ممکن است متفاوت باشد ولی متفاوت نباشد. متفاوت یعنی کلماتی که از نظر معنا قابل هم تبادل نیستند، بنابراین به معنای واژگان توجه کنید تا مترادف و متفاوت را بشناسید.	☐ آصعد ☐ آنزل	عين ما طلب منك. رُقَعَ (المتضاد):	١
٥/٥			للترجمة:	٢
٥/٧٥	سعی کنید اگر مدل فعل در در اینجا بروید به سراغ فعل، و آن را از نظر نوع و صيغه برسی کنید و به پاسخ درست بررسید. ۲) آن همان خداست که / نعمت‌هایش ریزان است		و انظر إلى الغيم فمن / أنزل منه مطره الف) ذاك هو الله الذي / أَنْعَمَهُ مُنْهَمِهَ ا) او تنها خداست که / نعمت خود را فرو می‌ریزد ب) «أَرْحَمَ مَنْ في الْأَرْضِ يَرْحُمُكَ مَنْ في السَّمَاءِ» ا) به کسی که در زمین است رحم کن تا کسی که در آسمان است به تو رحم کند. ب) کسانی که در زمین هستند رحم کنید تا کسی که در آسمان است با شما مهربان باشد. ج) قام أخي مِنَ النَّوْمِ فِي السَّاعَةِ السَّادِسَةِ إِلَّا رُبِعاً. ا) برادرم در ساعت شش و ربع از خواب برخاست.	٣
٥/٢٥			إِمْلَا الفراغ. يا أخي، ما مهنتك؟ مُمَرَّضَةً.	٤
٥/٥			أُرْسُمْ عقارب الساعة.	٥
١		 الثانية إلا ربعاً	 الرابعة والربع	(الف)
٥/٥			اختار الصحيح في الترجمة للكلمات المعينة.	٦
٢			الف) الْقَرَابُ يَعِيشُ ثَلَاثِينَ سَنَةً أَوْ أَكْثَرَ. ب) طُولُ قَامَةِ الزَّرَافَةِ سَنَةٌ أَمْ تَارٍ.	٧
٥/٢٥			عين الكلمة التي لا تتناسب الكلمات الأخرى في المعنى.	٨
٢	تقريباً دو سوم پرسش‌های امتحان مربوط می‌شود به سوال‌های ترقیه، بنابراین هر کس ترقیه پیشتر می‌داند به دو سوم نمره یعنی حدود ۳۴ تا ۴۰ که تراست ایازدان پاش سعی کنید ترجمه واژگان را از فوائدن پنهان و هنوز یاد بگیرید و از هفظ کردن واژگان به تنهایی پیش بفرماید.	☐ بیانات ☐ بیانون	عين ما طلب منك. بیانة (الجمع):	٩

نمره	kheilisabz.com	مدت آزمون: ٩٠ دقیقه	كلية رشته‌ها بهجز رشته انسانی	عربی زبان قرآن (۱)
٠/٢٥	نوبت اول پایه دهم دوره متوسطه دوم		آزمون شماره ۱	ردیف
١٠			انتخاب الترجمة الصحيحة. ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنفُسِكُمْ﴾ ۱) خداوند نسبت به همه آن چه که در دل هایتان است می داند. ۲) و بدانید که خداوند آن چه را که در دل هایتان است می داند.	
١١			کتل الترجمة. قام الفائزون باسلام جوازتهم. برنده‌ها به جایزه‌ها یشان	
١٢			املا الفراغ. لي عشر تمثلاً.	
١٣	پهار عمل اصلی (ضرب، تقسیم، منها، بهاضافه) را بحسب در فاظ داشت باشید. ضرب (فی)، تقسیم، تأهن، زائد		اگلی عن العمليات الحسابية بالأرقام. الف) سته في أحد عشر يساوي سته و سنتين. ب) منه تقسيم على أربعة يساوي خمسة و عشرین.	
١٤			ضع في المرتع العدد المناسب. «كلمة واحدة زاندة» ۱) الهاتف ☐ میاھھا ذات رائحة کریھہ. ۲) البداية ☐ عدۇ الدلائیفین. ۳) المستنقعات ☐ آله لنقل الأصوات من مكان إلى آخر. ۴) النشاط ☐ القيام بعمل پتحرڪ و سرعة. ۵) سملک التریش	
١٥			اگلی ترجمة ما اشير إليه بخط. إن نزول المطر و الثلج من السماء شيء طبيعيٌ.	
١٦			عين ما طلب منك. خلفة (المترادف):	
١٧			للترجمة: الف) «فاستغفروا لذنبهم و من يغفر الذنب إلا الله» ب) أنظر إلى هذه الصور حتى تصدق. ج) إن هذا الإعصار يسحب الأسماك إلى السماء بقوّة.	
١٨			کتل الترجمة. يحتفل الناس في البلاد بهذا اليوم سنويًا. «مردم در این روز را سالانه»	
١٩			عين الجملة الصحيحة وغير الصحيحة حسب الواقع و الحقيقة. يحتفل الإيرانيون أول يوم من أيام السنة القمرية.	
٢٠			املا الفراغ. رجاء جوازاتكم في أيديكم.	
٢١	قطع‌های ثلاثی مزید و مفسر آن‌ها را به ترتیب یاد گیرید، ا) هاشم، ۱) مفارع، ۲) امر، ۳) مصدر		انتخاب للفراغ کلمة مناسبة. الف) المصدر من «استعلم»: ب) التهی من «تعلمون»: ج) المستقبل من «يتسمان»: د) الأمر من «تعسّل»:	

رده	kheilisabz.com	مدت آزمون: ٩٠ دقیقه	كلية رشته‌ها بهجز رشته انسانی	عربی زبان قرآن (۱)
نوبت اول پایه دهم دوره متوسطه دوم	آزمون شماره ۱			ردیف
۲/۵	۱) إقرأ النص ثم أجب عن الأسئلة. تَحَدُّثُ هذِهِ الظَّاهِرَةُ مَرَّتَيْنِ فِي السَّنَةِ أَحِيَّانًا. فَيَلَاحِظُ النَّاسُ غَيْمَةً سُودَاءً عَظِيمَةً وَرَعْدًا وَبَرَقًا وَرِياحًا قَرِيبَةً وَمَطْرًا شَدِيدًا لِمَدَّةِ سَاعَتَيْنِ أَوْ أَكْثَرَ ثُمَّ تُصْبِحُ الْأَرْضُ مَفْرُوشَةً بِالْأَسْمَاكِ فَيَأْخُذُهَا النَّاسُ لِطَبْخِهَا وَتَنَوُّلُهَا. الف) كَيْفَ تُصْبِحُ الْأَرْضُ؟ ب) كَمْ مَرَّةً تَحَدُّثُ هذِهِ الظَّاهِرَةُ؟ ج) مَاذَا يَأْخُذُ النَّاسُ؟ د) مَاذَا يَلَاحِظُ النَّاسُ؟ ه) كَمْ فَعْلًا مُضَارِعًا فِي النَّصِّ؟	٢٢		
٥/٢٥	درس چهارم	أكثُب ترجمة ما أشير إليه بخطـ.	يَدْعُونَ إِلَى التَّفْرِيقِ فَهُوَ عَمِيلُ الْعَدَوِ.	٢٣
٥/٢٥	١) عَيْنَ مَا طَلِبَ مِنْكَ.	دشنام داد	سَبَبُ (بالفارسية):	٢٤
١	للترجمة:	الـ(١) وَلَقَدْ أَرْسَلَنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنَّ أَخْرُجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ	الـ(٢) عَلَى كُلِّ النَّاسِ أَنْ يَتَعَاهِسُوا مَعَ بَعْضِهِمْ تَعَايشًا سَلِيمًا.	٢٥
١	كتم الترجمة.	الـ(٣) يَحَاوِلُ الْعَدُوُّ إِيْجَادَ التَّفْرِيقَةِ بَيْنَ صُنُوفِ الْمُسْلِمِينِ.	الـ(٤) كَهْ مِيَانْ صُنُوفُ مُسْلِمَانَانِ إِيْجَاد..... كَنْدَ.	٢٦
٥/٢٥	٢) تَلَثُّ سُكَّانُ الْعَالَمِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ.	ب) («أَخْيَسْ كَمَا أَخْيَسَ اللَّهُ إِلَيْكَ»	ب) («أَخْيَسْ كَمَا أَخْيَسَ اللَّهُ إِلَيْكَ»	٢٧
٥/٢٥	٣) إِمَلاً الْفَرَاغِ.	د) اِتَّحَادُ الْأَمَمِ الْإِسْلَامِيَّةِ فِي صُورٍ كَثِيرَةٍ،	د) اِتَّحَادُ الْأَمَمِ الْإِسْلَامِيَّةِ فِي صُورٍ كَثِيرَةٍ،	٢٨
١/٥	أكثُب الفعل والمصدر المناسب للفراغ.	الـ(٥) حَوَّلَتْ	الـ(٦) حَوَّلَتْ	٢٩
٢٠	الـ(٧) التَّفْيِي:	الـ(٨) الْأَمْرُ:	الـ(٩) الْمَاضِي:	الـ(١٠) الْأَمْرُ:
	الـ(٩) الْمَاضِي:	الـ(١٠) الْمَاضِي:	الـ(١١) الْأَمْرُ:	
	الـ(١١) الْأَمْرُ:			
	جمع نمره	موفق باشید		

پاسخنامه تشریحی

۱۰- گزینه (۲)، **اعلموا**: فعل امر جمع مذکور مخاطب، بدانید / آن که / یعلم: فعل مضارع، می داند / ما: آن چه را که / فی: در / **أَنْفِسُكُمْ**: دل هایتان
۱۱- برندها به دریافت جایزه هایشان اقدام کردند. / قام: ایستاد / قام به: اقدام کرد / استلام: دریافت کردن

۱۲- من شانزده (ستّة عَشَرَ) تندیس دارم.
(بررسی): بکان عدد ۱۳ تا ۱۹ از نظر جنس، مخالف عددود است و «تمثلاً» مذکور است؛ بنابراین بکان آن مؤنث می آید «ستّة».

۱۳- (الف) $66 \times 11 = 726$
(ب) $100 \div 4 = 25$

۱۴- (۱) **الهاتف** / آلة لنقل الأصوات من مكان إلى آخر (تلفن)
(۲) البداية (أغازکردن) / این واژه اضافی است.

(۳) **المُسْتَعْنَات** / میاھها ذات راهیة کریمه (مرابطها)

(۴) **الشَّاطِئ** / القيام بعمل يتحرّك و سرعة (فعالية)

(۵) **سُمْكُ الْقِرْشِ** / عَدُوُ الدَّلَافِينَ (کوسه هایی)

۱۵- قطعاً باران و **برف** از اسمان چیزی طبیعی است.

۱۶- **الحفلة**: المهرجان (جشن، جشنواره)

۱۷- (الف) و برای (آمرزش) گناهانشان استغفار کردند و جز خدا کیست که گناهان را بخشند.
(بررسی): فعل «**إِشْغَلُوكُوا**» ماضی و فعل «**يَغْفِرُ**» مضارع است و «من» از کلمات پرسشی است: «چه کسی»

ب) به این تصویرها نگاه کن تا باور کنی. / صدق: راست گفت / صدق: باور کرد، باور می کنند

ج) قطعاً این گردباد با نیرویی، ماهی ها را به طرف اسمان می کشد.

۱۸- مردم در کشور این روز را سالانه جشن می گیرند.

۱۹- نادرست / **القمرية** ← الشمسية، ایرانی ها اولین روز از روزهای سال قمری را جشن می گیرند.

۲۰- لطفاً گذرنامه هایتان را در دستانتان قرار دهید (اجعلوا).

(بررسی): با توجه به ضمیر «کُمْ» و کلمه «رجاء: لطفاً» فعل به صورت امر و مخاطب می آید.
۲۱- (الف) **أَسْتَعْلَمُ** (ماضی) ← استعلام (مصدر)

(ب) **تَعْلَمُونَ** (مضارع) ← لا تتعلموا (نهی)

(ج) **يَتَسْمَانُ** (مضارع) ← سوف یتسمان (مستقبل)

(د) **تَعْسِلُنَ** (مضارع) ← أغسلن (امر)

۲۲- (الف) زمین چگونه می شود؟ تصبح الأرض مفروشة بالأسماك.

ب) این پدیده چند بار اتفاق می افتد؟ تحدُّث هذه الظاهرة مرتين في السنة أحياناً.
ج) مردم چه می گیرند؟ يأخذ الناس الأسماك.

د) مردم چه ملاحظه می کنند؟ يلاحظ الناس غيمة سوداء عظيمة و ...

ه) چند فعل مضارع در متن وجود دارد؟ چهار فعل مضارع وجود دارد: تحدُّث، يلاحظ، تصبح، يأخذ

۲۳- به تفرقه و اختلاف دعوت می کند پس او **مزدور** دشمن است.

۲۴- سبب: دشمن داد

۲۵- (الف) و ما موسی را با نشانه هایی (از قدرت و حمایت) خود فرستاده ایم (و به او فرمان دادیم که) قومت را از تاریکی های (جهل و ظلم و گمراحتی) به سوی نور (ایمان و عدالت و آرامش) بیرون بیاور.

(بررسی): در عبارت دو فعل وجود دارد:

فعل «لقد ارسلنا» ماضی نقلی است (قد + ماضی) و چون متعدی است مفعول می خواهد «موسی» / «آن آخْرُجُ» که آن نیز متعدی است و مفعول دارد: «قوم».

ب) همه مردم باید با یکدیگر زندگی مسالمت آمیزی داشته باشند. / على...: باید، ضروری است، لازم است / **كُلَ النَّاسُ**: همه مردم / تعیاشاً سلمیاً: زندگی مسالمت آمیز (سلام: صلح، آرامش)

آزمون شماره ۱ (نوبت اول)

۱- رفع ≠ آنژل

۲- و به ابر بنگر پس چه کسی / از آن باران فرو فرستاد؟

۳- (الف) گزینه (۲)، ذاک: آن / **أَنْعَمْ**: نعمت ها / **مُنْهَمَة**: ریزان

ب) گزینه (۱)، **إِرْحَمْ**: فعل امر، رحم کن / **مَنْ**: کسی که، کسانی که / **فِي الْأَرْضِ**: در زمین / **يَرْحَمُ**: تا رحم کند / **لَهُ**: به تو، با تو / **فِي السَّمَاءِ**: در آسمان

ج) گزینه (۲)، قام: پرخاست / **أَخْيَ**: برا درم / **مِنَ النَّوْمِ**: از خواب / **السَّادِسَةِ إِلَى رَبِيعِهِ**: یک ربع به شش

۴- ای خواهرم! شغل تو چیست؟ من (انا) پرستارم.

(بررسی): در سوال و جواب باید دقت کنید که: اگر از مخاطب سوال شود در پاسخ متكلّم می آید.

اگر از متكلّم سوال شود، در پاسخ مخاطب می آید. اگر از غایب سوال شود، در پاسخ غایب می آید.

به عنوان مثال: **شغل تو چیست؟ من پرستارم**.

-۵

ب)

الف)

۶- (الف) کلاح سی سال یا بیشتر زندگی (عمر) می کند.

ب) بلندی قد زیاده شش متر است.

۷- (الف) به یکدیگر مهربانی کردن / گیاهان / پرندگان / درختان / چارپایان

ب) ابر / باران / برف / هم کلاسی / آسمان

ج) موزه / آزمایشگاه / کتابخانه / بیمارستان / شهروند

د) دستگاه ضبط / ساخت / جاری کرد / کاشت / مخلص شد

۸- **بَيَّنَات** (اسم مفرد مؤنث)، **بَيَّنَات** (جمع مؤنث سالم)

۹- (الف) هر کسی کار نیک (را در قیامت) بیارود برایش ده برا بر آن هست. / جاء: آمد / جاء: آورد

ب) بیارود برا بر آن ها را شناخت. / جمله شرطیه نظر به حال و آینده دارد نه به گذشته.

ب) با همدیگر بخوردید و پراکنده نشوید، زیرا که برکت با جماعت است. / **كُلُّوا**: فعل امر جمع

مذکور مخاطب، بخوردید / **لَا تَقْرَأُوكُوا**: فعل نهی جمع مذکور مخاطب، پراکنده نشوید / مع الجماعة: با جماعت، همراه جماعت

ج) و برادران یوسف آمدند، پس بر او (یوسف) وارد شدند و او آن ها را شناخت.

(بررسی): **جاء: آمد**، در اینجا «آمدند»، چون فاعل به صورت جمع به کار رفته «إِلْهُوا: برا بر»

فعل نیز جمع ترجمه می شود «آمدند» / **إِخْوَة**: جمع مکسر «آخر»، برا بران / **إِخْوَة يَوْسُف**: برا بران

یوسف، ترکیب اضافی / **كُلُّوا**: فعل ماضی، جمع مذکور غایب، داخل شدند، وارد شدند / **عَلَى** به، بر او / **عَرَقَ**: شناخت / **هُمْ**: نقش مفعول را دارد، آن ها را

پروردگاری! قطعاً من به خودم ستم کردم؛ پس مرا بیامز.

(بررسی): رب: در اصل «با ربی» بوده است، ای پروردگار من / **إِيَّ**: قطعاً من / **ظَلَمَتْ**:

فعل ماضی متكلّم وحده، ستم کردم / **نَفَسِي**: به خودم / **ف**: پس / **إِغْيَرَ**: فعل امر مفرد

مذکور مخاطب، بیامز / **لَي**: برای من

۲۶- الف) دشمن تلاش می کند که میان صفات‌های مسلمانان ایجاد تفرقه کند.

ب) نیکی کن، همان‌گونه که خداوند به تو نیکی کرده است.

۲۷- نادرست / ثُلث **خُمُس سُكَّانِ الْعَالَمِ** ... (یک پنجم ساکنان جهان از مسلمانان هستند.)

۲۸- وحدت امت اسلامی در شکل‌های زیادی جلوه‌گر می‌شود (یتجلی).

بررسی: چون فاعل «ائِحَادَ» مذکور است، فعل مذکر و مفرد می‌آید «یتجلی».

۲۹- الف) مضارع: **تَحَاوُلُ** / مصدر: **مُحَاوِلَةٌ** / امر: **حَاوِلُ** / نفی: لا **تَحَاوُلُ**

ب) ماضی: تقاعَدَ / مصدر: تقاعَدٌ / امر: تقاعَدُ / مستقبل: ستَقْتَاعَدُ، سُوقَ ستَقْتَاعَدُ

ج) امر: قَبَّلَ / مصدر: قبَّيل / مضارع: قَبَّيلَ / نفی: لا قَبَّيلَ

۵- الف) و زمانی که بندگان درباره من از تو پرسیدند قطعاً من (به آن‌ها) نزدیکم، / إذا: زمانی که / سألك: از تو پرسید، چون فعل ماضی بعد از «إذا» قرار گرفته است، مضارع ترجمه می‌شود «از تو پرسند». / عبادی: بندگان من

ب) پس آنان وارد بهشت می‌شوند و اصلاً مورد ظلم واقع نمی‌شوند. / اُلْكَ: آنان، اسم اشاره جمع برای دور / لا يظُّمُونَ: فعل مضارع منفي مجهول

ج) بخوان و پروردگارت گرامی ترین است، همان که به وسیله قلم آموخت. / إقرأ: فعل امر، بخوان / رِبِّكُ الْأَكْرَمْ: تركيب اضافي و وصفي، پروردگارت گرامی تر است / بالقلم: به وسیله قلم / د) بر شماست پایبندی به صفات برتر اخلاقی، زیرا پروردگارم مرا به خاطر آن فرستاده است / علىكِ: بر شماست، شما باید / مكارم الأخلاق: كرامات‌های اخلاقی، صفات برتر اخلاقی / بها: به خاطر آن / بَعْثَتِي: مرا فرستاد

ه) کیست این کسی که آن را به وجود آورد / در أسمان مانند باره آتش / مَنْ: واژه پرسشی، چه کسی / ذا: این / أوجَّهَا: آن را ایجاد کرد / السَّرَّة: پاره آتش (ن) آن حذف می‌شود (نکته) هرگاه اسم مثنی به اسمی اضافه شود، نون (ن) آن حذف می‌شود.

(و) تعداد همراهان شش تاست: من، پدر و مادرم، دو خواهرم و دو برادرم. / المَرْاقِقِين: همراهان / والدای، در اصل (والدان + i) بوده است. همین طور است «أختای» و «أخوات» که نون مثنای آن‌ها حذف شده است.

نکته هرگاه اسم مثنی به اسمی اضافه شود، نون (ن) آن حذف می‌شود.
ز) برادر کوچکم از کار بدش پشیمان شد و من عذر او را پذیرفتم / نَلَمَّ: پشیمان شد / أخْيَ الصَّغِيرِين: تركيب اضافي - وصفي، برادر کوچکم / عَمَلِيَ السَّيِّئِ: تركيب اضافي - وصفي، کار بدش / عَذَّرْتُ: عذر پذیرفتم

ح) زبان گربه، اسلحه‌ای طبی است، زیرا پر از غده‌هایی است که مایعی ضدغذوی کننده ترشح می‌کند. / الْقِطْ: گربه / مملووه: سرشار، پر / تُفَرَّزُ: ترشح می‌کند / سَانَلًا مُطْهَرًا: تركيب اضافي، وصفي، مایعی پاک‌کننده (ضدغذوی کننده)
ط) ذوالقرینین آن‌ها را نپذیرفت و گفت: بخشش خداوند از بخشش دیگران بهتر است. / رَفَقُ: فعل ماضی متعدد، نپذیرفت / ها: مفعول، آن‌ها را / ذوالقرینین: فاعل / عطاءُ اللَّهِ: تركيب اضافي، بخشش خداوند / خَيْرٌ: خبر، خیر است.

ی) در یک دانشمناه علمی خواندم که دانشمندان تأکید می‌کنند که دلفین‌ها می‌توانند صحبت کنند. / موسوعة علمية تركيب وصفي، دانشمناه علمی / يُؤْكِدُون: تأکید می‌کنند
۶- الف) گزینه (۱)، نظر الولد: تركيب اضافي، نگاه فرزند / والدیه: پدر و مادرش / حُبًا: به خاطر عشق، از روی عشق

ب) گزینه (۱): حُسْنُ الْأَدْبِ: تركيب اضافي، ادب خوب، ادب نیکو / يَسْتَرُ: می‌پوشاند / قُبْحَ التَّسْبِ: تركيب اضافي، نسبت بد، نسب بد
ج) گزینه (۱)، عَذَاوَة: دشمنی / صَدَاقَة: دوستی

د) گزینه (۲)، سَخَّبَ: کشید / الإعصار: فاعل، گردباد / الأَشْيَاءُ الصَّغِيرَةُ: تركيب وصفي، چیزهای کوچک

۷- الف) ناگهان چیزی مرا با نیرویی به طرف بالا بلند کرد.
ب) خدای، به من سود برسان با آن‌چه به من آموختی.

ج) می‌خواهم که فیلمی علمی بینم.

د) ای راننده، می‌خواهیم به شهر کوفه برویم.

۸- الف) نان از آرد درست می‌شود. (درست)

ب) مردود کسی است که در امتحانات موفق نشده است. (درست)

۹- الف) ماضی «يَجَادِلُ» ← جاذل (در باب معامله)

ب) مصدر «تقاعَد» ← تقاعَد (در باب تفاعل)

ج) نبی «يَقْبَلُ» ← لا تَقْبَلَ

د) نفی «يَعْمَلُونَ» ← لا يَعْمَلُونَ

۱۰- الف) مضارع: يَعْلَمُونَ / مصدر: تَعْلُم / ترجمه: ياد بگیرید

ب) ماضی: اجتماعت / نهی: لا تجتمع / امر: إجْتِمَاعٌ

ج) مضارع: تُشَارِكُ / مصدر: مشاركة / ترجمه: مشارکت کرد

د) ماضی: عَلَمَتْ / مضارع: ثَعَلَمْ / نهی: لا ثَعَلَمْ

۱۱- آثیستوا (فعل امر باب إفعال) / خَلَقَ (فعل ماضی مجهول) / تَزَخَّمُونَ (فعل مضارع مجهول) / كُمْ (ضمير متصل)

۱۲- الف) إِرْحَمُونِي ← فعل ماضی نیست، بلکه فعل امر است.

﴿آزمون شماره ۹ (نوبت دوم)﴾

۱- الف) اِرْدَك، برندۀ‌ای زیبا است.

ب) داش، شکار است و نوشتن (آن) بند است.

۲- الف) خفاش لانهاش را در دیوار خانه‌ای قدیمی می‌سازد.

ب) پیش کارمند مخابرات می‌روم.

۳- الف) شریحة، سیم کارت

ب) أَرَادَ: شاء

د) غَدَة ≠ عَشَيَّة

ج) حرف جر / حرف جر / حرف جر / حرف جر

د) حرف عطف / حرف عطف / حرف عطف / حرف جر

ج) حرف عطف / حرف عطف / حرف عطف / حرف جر

د) حرف عطف / حرف عطف / حرف عطف / حرف جر

نکته حرف های «و، ف، ثم ...» حروف عطف و حرف‌های «أن، لَن» حروف ناصبه (نصب‌دهنده) فعل مضارع و حرف‌های «في، إلى، على، به، كـ، من، لي» حروف جازه (جردنه) هستند.

بررسی حرف جر پیش از اسم می‌آید و اسم را مجرور می‌سازد و حروف جر عبارت‌اند از:

«في، إلى، على، من، عن، بـ، لـ، لـ»

حروف عطف باعث ربط و اتصال دو کلمه «اسم و اسم» یا «فعل و فعل» می‌شود و عبارت‌اند از: «و، فـ، پـ، ثمـ» (سپس)

حرف «أن» به معنی «كـ» پیش از فعل مضارع می‌آید و به مضارع التزامی تبدیل می‌کند:

يكتب: می‌نویسد (مضارع اخباری) ← آن يكتب: که بنویسد (مضارع التزامی)

- ب) لا تُحِرِّيَ فُلْ نَفِي نِيْسَتْ، بل كَهْ فُلْ نَهِيْ إِسْتْ.
- ج) أَنْوَفْ اسْمَ مَفْعُولَ نِيْسَتْ، چُونْ بَرْ وَزْنَ «مَفْعُولَ» وَ «مُـ...ـعَ» نِيَامَدَهْ إِسْتْ.
- د) الْكَافِرِينْ جَمْعُ مَكْسَرَ نِيْسَتْ، بل كَهْ جَمْعُ مَذْكُورَ سَالَمَ إِسْتْ. (الْكَافِرُ + يَنْ)
- ١٣- الف) الْثَّامِنَةُ وَ الْرَّبِيعُ (هَشْتُ وَ رَبِيعُ)
- ب) الْثَّانِيَةُ عَشَرَةُ وَ الْتَّصْفُ (دَوازِدَهُ وَ نِيمَ)
- ١٤- ١) الْوَكْرُ / بَيْتُ الطَّيْبِرِ (لَانَهُ)
- ٢) الْهَجْرُ / ابْتِعَادُ الصَّدِيقِ عَنْ صَدِيقِهِ أَوْ الزَّوْجِ عَنْ زَوْجِهِ (جَدِيْيَ، دُورِي)
- ٣) السَّمْسُ (خُورْشِيدِ) / اين واژه اضافی است.
- ٤) السَّوَارُ / زَيْنَهُ مِنَ الْذَّهَبِ فِي يَدِ الْمَرْأَةِ (دَسْتِبِندِ)
- ٥) الْمَلِحُ / هُوَ الَّذِي لَهُ حَرَكَاتٌ جَمِيلَهُ وَ كَلَامٌ جَمِيلٌ (بَانِمَكِ)
- ١٥- الف) دَوْسَتْ إِنْسَانَ درِ دَرِيَاها كَيْسَتْ؟ الدَّلَفِينُ صَدِيقُ إِنْسَانَ فِي الْبَحَارِ. (دَلَفِينَ دَوْسَتْ اِنْسَانَ درِ دَرِيَاها است).
- ب) شَنْوَابِيَ دَلَفِينَ چَهْطُورَ إِسْتْ؟ سَمْعَهُ يَفْوَقُ سَمْعَ إِنْسَانَ عَشَرَ مَرَّاً. (شَنْوَابِيَ آنَ دَهْ بَارَ اِزْ شَنْوَابِيَ اِنْسَانَ بِيَشْتَرَ است).
- ج) اَعْضَاءِ خَانَوَادِهِ چَهْ چِيزِي رَاهِيَ بِيَبِنَنَدِ؟ يَشَاهِدُ اَعْضَاءِ الْأُسْرَةِ فِلَمَا رَائِعًا عَنِ الدَّلَفِينِ.
- (اعضای خانواده فیلم جالبی در مورد دلفین میبینند).
- د) وزَنُ دَلَفِينَ چَهْ قَدْرُ إِسْتْ؟ وزَنُهُ يَبْلُغُ ضَعْفَى وزَنِ إِنْسَانَ تَقْرِيْبًا. (وزن آن تقریباً به دو برابر وزن انسان میرسد).
- ه) اَعْضَاءُ (فَاعِل)، الْأُسْرَةُ (مَضَافُ الْيَهِ)، فِلَمَا (مَفْعُولُ)، رَائِعًا (صَفَتُ).

درس نامهٔ توب برای شب امتحان

د اسم اشاره: اسمی است که برای اشاره کردن به کار می‌رود و دارای دو نوع نزدیک (القريب) و دور (البعيد) است.

جمع	مثنى	مفرد	
هؤلاء	هذان - هذين	هذا	مذكر
هؤلاء	هاتان - هاتين	هذه	مؤنث
(أين ها)	(أين دو)	(أين)	معنى
أولئك	—	ذلك	مذكر
أولئك	—	تلك	مؤنث
(آن ها)	—	(آن)	معنى

کلمات پرسشی

أ	هل	منْ	ما	أينَ	متى	كيف	كمْ	لِمَ (لماذا)
آيا	آيا	چه کسی	چه چیزی	کجا	چه زمان	چنگونه	چند، چه قدر	چرا

۹ اعداد، به دو گروه تقسیم می‌شوند:

۱) اعداد اصلی: که بیانگر تعداد هستند.

۲۴ اعداد ترتیبی: که بیانگر ترتیب و رتبه هستند (که در فارسی با پسوند «م» یا «من» و در عربی بر وزن «الفاعل» یا «الفاعلة» به کار می‌روند).

اعداد اصلی، یک تا دوازده	
هفت: سُبْعَةٌ	یک: وَاحِدٌ
هشت: ثَمَانِيَّةٌ	دو: إِثْنَانٌ
نه: تِسْعَةٌ	سه: ثَلَاثَةٌ
پنجم: أَرْبَعَةٌ	چهار: أَرْبَعَةٌ
یازده: أَحَدُ عَشَرٍ	پنج: خَمْسَةٌ
دوازده: إِثْنَا عَشَرٍ	شش: سِتَّةٌ

اعداد ترتيبی، يكم تا دوازدهم	يكم: الأول / الأولى
هفتم: السابع / السابعة	دوم: الثاني / الثانية
هشتم: الثامن / الثامنة	سوم: الثالث / الثالثة
نهم: التاسع / التاسعة	چهارم: الایغع / الایغايعة
دهم: العاشر / العاشرة	پنجم: الخامس / الخامسة
يازدهم: الحادي عشر / الحادية عشرة	ششم: السادس / السادسة
دوازدهم: الثاني عشر / الثانية عشرة	

س اول: قواعد عربی هفتم، هشتم و نهم

الف علامت‌ها: فتحه ـ / كسره ـ / ضمه ـ / سكون ـ / تنوين ـ ـ ـ

۲- اسم از نظر عدد: در عربی هر اسمی بیانگر تعداد خاصی است که عبارت اند از: مفرد (یکی)، مشتمل (دوتا) و جمع (بیشتر از دوتا).

۱ علامت مثنی (ان-ین) هم برای مذکور و هم برای مؤنث استفاده می‌شود.
البته علامت مؤنث (ةة) در مثنی تبدیل به «ت» می‌شود.

مثال: مَدْرَسَة ← مَدْرَسَانِ، مَدْرَسَتَيْنِ

جمع سالم: جمعی است که روش ساختن آن، اضافه کردن نشانه جمع (وَ - يَنْ -)

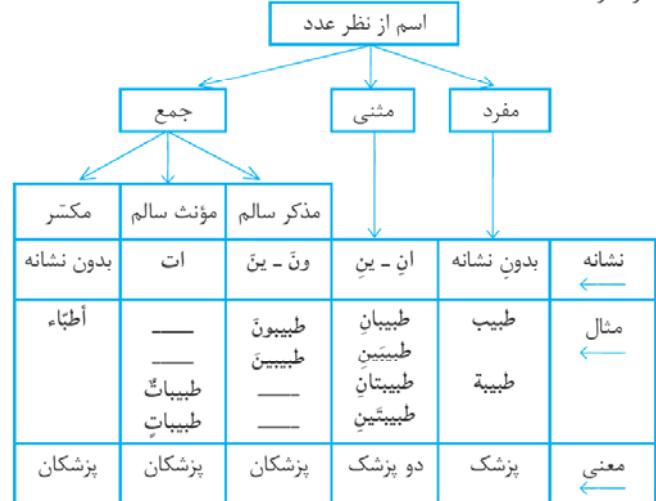
ات) به انتهای اسم مفرد است.

ع₁ عارفون، عارفيٌن / عارفةٌ عارفات

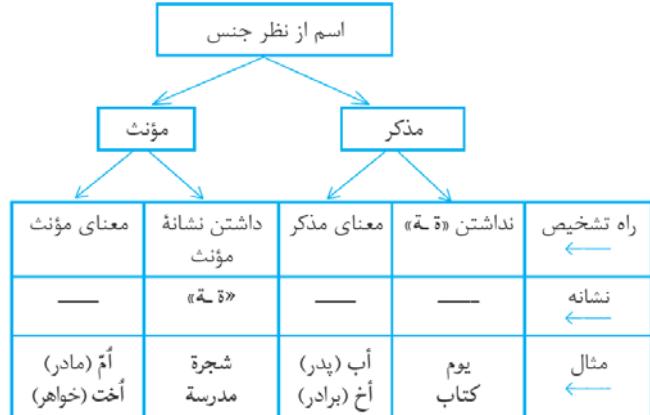
جمع مسر: جمعی است که روش و شناخته خاصی ندارد و فقط براساس سننیده‌ها یاد گرفته می‌شود و در آن، شکل و نظم ظاهری اسم مفرد تغییر می‌کند.

عربية عارف ←

۱۴) ایا همه اسامی مفرد، حتماً دارای جمع مکسر هستند؟ خیر، بعضی از اسامی جمع مکسر ندارند.

اسم از نظر جنس: در عربی هر اسمی، یا مذکور محسوب می‌شود و یا مؤنث. البته دلیل مؤنثیودن در بعضی از اسم‌ها داشتن علامت مؤنث (ة) است (مانند: مزرعة) و در بعضی، داشتن معنای مخصوص مؤنثها (مانند: أم: مادر).

فعل‌ها:

دخل [وارد شد]	ماضی منفی
ما دخل [وارد نشد]	ما + ماضی
يَدْخُلُ [وارد می‌شود]	مضارع
لا يَدْخُلُ [وارد نمی‌شود]	مضارع منفی لا + مضارع
سَيَدْخُلُ [وارد خواهد شد] سوف يَدْخُلُ [وارد خواهد شد]	مستقبل (آینده) سَه / سوف + مضارع
لا تَدْخُلُ [وارد نشو]	نَهْيٌ لا + مضارع تغییریافته
أَدْخَلُ [وارد شو]	امر مضارع تغییریافته با حذف «ت» و جایگزینی «ا»

در ساختن امر و نهی، منظور از «مضارع تغییریافته» چیست؟

برای ساختن فعل امر و نهی باید در انتهای فعل مضارع تغییراتی ایجاد کنیم، که شامل

این موارد می‌شود:

۱ اگر در آخر فعل، ضمه (ه) داشتیم به سکون (ه) تبدیل کنیم.

مثال: تَجْلِسُ ← لا تَجْلِسُ

۲ (ن) را از آخر فعل، حذف کنیم به شرط این که قبلش یکی از سه حرف «و - آ - ی» باشد.

مثال: تَجْلِسُونَ - تَجْلِسَان - تَجْلِسِين ← لا تَجْلِسَا - لا تَجْلِسِي

۳ در جمع مؤنث حرف «ن» شرط گفته شده را ندارد، پس حذف نمی‌شود.

مثال: تَجْلِسُنَ ← لا تَجْلِسَنَ

۴ تفاوت «لا» در فعل نهی و نفی چیست؟ (تفاوت لای نهی و نفی) با به کار بردن

در نفی انتهای فعل هیچ تغییری نمی‌کند (لا تَجْلِسُ: ننشین)، ولی با به کار بردن «لا»

بنابراین روش ساختن فعل نهی: لا (لای نهی) + مضارع تغییریافته

روش ساختن فعل امر

فعل امر فقط از صیغه‌های دوم شخص مفرد و جمع در مضارع ساخته می‌شود البته با انجام سه مرحله:

۱ حذف «ت» از ابتدای فعل مضارع (دوم شخص)

۲ جایگزین کردن «ا» به جای حرف حذف شده «ت» البته به شرط این که حرف بعد

از «ت» ساکن باشد (اگر ساکن نبود، نیازی به جایگزین کردن «ا» نیست). علامت «ا»

به علامت حرف دوم ریشه بستگی دارد: اگر حرف دوم ریشه، ضمه داشت به «ا» ضمه

می‌دهیم، اگر فتحه یا کسره داشت فقط کسره می‌دهیم: ا ← آ ← ي ← أ ← ي ← آ ← ي ← آ

علامت فتحه (آ - ـ) فقط در یک مورد خاص به کار می‌رود: درس چهارم باب إفعال)

۳ انتهای فعل را به روش گفته شده تغییر می‌دهیم.

مثال:

تجَلِسُ (می‌نشینی) ← إِجْلِسُ (بنشین)

تجَلِسِين (می‌نشینی) ← إِجْلِسِين (بنشین)

تجَلِسِي (می‌نشینید) ← إِجْلِسِي (بنشینید)

تجَلِسُونَ (می‌نشینید) ← إِجْلِسُونَ (بنشینید)

تجَلِسَان (می‌نشینید) ← إِجْلِسَان (بنشینید)

تجَلِسِينَ (می‌نشینید) ← إِجْلِسِينَ (بنشینید)

ط آشنایی با صیغه (شخص) و صرف فعل‌های ماضی و مضارع

در فارسی، فعل‌ها و ضمیرها برای شش شخص (شش حالت) به کار می‌رود. شخص در

عربی، «صیغه» نامیده می‌شود.

فعل مضارع	فعل ماضی	ضمیر پیوسته	شخص یا صیغه در عربی	شخص یا صیغه در فارسی
أَفْعُلُ (انجام می‌دهم)	فَعَلْتُ (انجام دادم)	ي [ـم]	متكلّم وحده	اول شخص مفرد (من) أنا
تَفْعُلُ (انجام می‌دهی)	فَعَلْتُ (انجام دادی)	ك [ـت]	مخاطب مفرد مذکور	دوم شخص مفرد (تو) أنت
تَفْعَلَيْنَ (انجام می‌دهی)	فَعَلْتُ (انجام دادی)	ك [ـت]	مفرد مؤنث	(تو) أنت
يَتَفْعُلُ (انجام می‌دهد)	فَعَلَ (انجام داد)	ه / ش [ـش]	مخاطب مفرد مذکور	سوم شخص مفرد (او) هو
تَفَعَلُ (انجام می‌دهد)	فَعَلَتُ (انجام داد)	هَا [ـش]	مفرد مؤنث	(او) هي
تَنْفَعُلُ (انجام می‌دهیم)	فَعَلْنَا (انجام دادیم)	نا [ـمان]	متكلّم مع الغير	اول شخص جمع (ما) نحن
تَفْعَلُونَ (انجام می‌دهید)	فَعَلْشُمَ (انجام دادید)	كُم [ـتان]	جمع مذكر	دوم شخص جمع (أنتم)
تَفْعَلَنَ (انجام می‌دهید)	فَعَلْشُنَ (انجام دادید)	كُن [ـتان]	جمع مؤنث	أنتن (شما)
يَتَفْعَلَنَ (انجام می‌دهید)	فَعَلْشُتَا (انجام دادید)	كُمَا [ـتان]	مشني مذكر	أنتما
تَفْعَلَنَ (انجام می‌دهید)	فَعَلْشُتَا (انجام دادید)	كُمَا [ـتان]	مشني مؤنث	أنتما
يَتَفَعَلُونَ (انجام می‌دهند)	فَعَلْوَا (انجام دادند)	هُم [ـشان]	جع مذكر	سوم شخص جمع (هم)
يَتَفَعَلَنَ (انجام می‌دهند)	فَعَلْنَ (انجام دادند)	هُنَّ [ـشان]	جع مؤنث	هُنَّ (آنها)
يَتَفَعَلَنَ (انجام می‌دهند)	فَعَلَا (انجام دادند)	هُمَا [ـشان]	مشني مذكر	هُمَا
تَفَعَلَنَ (انجام می‌دهند)	فَعَلَتَا (انجام دادند)	هُمَا [ـشان]	مشني مؤنث	هُمَا

۵ فعل ماضی استمراوی

هرگاه یکی از فعل‌های خانواده «كان» (كان - كاتا - كانوا - كانت - كاتا و ...) کمی قبل تراز یک فعل مضارع باید، این دو فعل را در فارسی به صورت ماضی استمراوی ترجمه می‌کنیم.

مثال: كان الطالب يذهبون: دانش‌آموزان می‌رفتند.

البنتانِ كاتتا تَكُثُبَان: دو دختر، می‌نوشتند.

كانوا يكتبون: می‌نوشتند. [الثمرین الرابع (صفحة 7 كتاب درسي)]

۶ حروف اصلی / وزن

سه حرف اصلی کلمات را «ریشه» می‌نامیم. مانند ریشه «دخ ل» در «أَدْخَلَ، تَدَخَّلَ، دَخِيل»، مُداخلة. با جایگزین کردن سه حرف «ف ع ل» به جای ریشه کلمات می‌توانیم وزن آن‌ها را به دست آوریم (وزن، همان آهنگ و ریتم کلمه است).

مثال: أَخْرُجْ بِرَوْزِنْ أَفْعُلْ / جَمِيلْ بِرَوْزِنْ فَعِيلْ.

ذکر در مورد وزن «فاعل» و «معنى»:

ذالک: آن (ذلك)	بالغ: کامل
ذو: دارای	الغیم: ابر
ذا: این (هذا)	مراجعة: دوره کردن
القصون: شاخه‌ها (جمع غصن)	التَّضْرِيْه: تروتازه
أَنْعَمْ: نعمت‌ها (جمع نعمة)	الْفُسْتَان: لباس زنانه
ذُرَّ: مروايدها (جمع ذر)	مُسْتَعِيْنَ: به کمک
ذات‌الغضون‌التضريه: دارای شاخه‌های تروتازه	ذات‌الغضون‌التضريه: دارای شاخه‌های تروتازه
زانه يائجه: آن را با ستارگانی زینت داد.	زانه يائجه: آن را با ستارگانی زینت داد.
أنْعَمَهُمْ: نعمت‌هایش، ریزان است.	أنْعَمَهُمْ: نعمت‌هایش، ریزان است.
قدرة مقدتر: قدرتی توانا	قدرة مقدتر: قدرتی توانا
كالذَّرَر المُنْتَشِر: مانند مروايدهای پراکنده	كالذَّرَر المُنْتَشِر: مانند مروايدهای پراکنده
جعل الظُّلُمات و التُّور: تاریکی‌ها و روشنی را قرار داد.	جعل الظُّلُمات و التُّور: تاریکی‌ها و روشنی را قرار داد.

﴿كلمات حوار (كتفت و كوة)﴾

أنَّ أَسْفِي: که سفر کنم	أَحَدُ الْمُوَظَّفِينَ: یکی از کارمندان
التعارف: آشنایی با یکدیگر	قَاعَةُ الْمَطَارِ: سالن فرودگاه
مع الأسف: متأسفانه	ضَيَاءُ = نور

متراوف

نام = رَّدَدَ	أُوجَدَ = خَلَقَ
خوابید = خوابید	پَدِيدَ أَوْردَ = آفَرِيدَ
جدوة = شرفة	الْتَّضْرِيْه = الطَّازَجَ
پاره آتش = پاره آتش	تُرُوتَازَه = تازَه
بالغ = کامل	ضياء = نور
کامل = کامل	روشنی = نور
مُجَدَّ = مجتهد	الْغَيْمَ = السَّحَابَ
تلاشگر = تلاشگر	إِبَرَ = إِبَرَ
	كُوكَبَ = نَجَمَ
	سَتَارَهَ = سَتَارَهَ

متضاد

نهاية ≠ بداية	يمين ≠ يسار
پایان ≠ آغاز	راست ≠ چپ
مسرور ≠ حزين	مسموح ≠ منمنع
شد ≠ غمگین	محاز ≠ منتنوع، غيرمحاز
السماء ≠ الأرض	جميل ≠ قبيح
آسمان ≠ زمین	زیبا ≠ زشت
الليل ≠ النهار	ناجح ≠ راسب
شب ≠ روز	قبول ≠ مردود
الدنيا ≠ الآخرة	الظلمة ≠ التور
دنيا ≠ آخرت	تاریکی ≠ روشنی
غالية ≠ رخيصة	قربیب ≠ بعيد
گران ≠ ارزان	نزدیک ≠ دور
عذو ≠ صديق	قليل ≠ كثير
دشمن ≠ دوست	كم ≠ زياد
	شراء ≠ بيع
	خریدن ≠ فروختن

- وزن «فاعِل» بیانگر «انجام‌دهنده یا دارنده حالت» است.
مثال: خالق: آفریننده و عالم: دانان
 وزن «مُغَوِّل» بیانگر «انجام‌شده» است.
مثال: مخلوق: آفریده‌شده و معلوم: دانسته‌شده
تركيب وصفي (موصوف و صفت)

در عربی معمولاً اگر دو اسم پشت سر هم قرار گیرند و هر دو «ال» داشته باشند و یا هر دو بدون «ال» باشند و علامت انتهای هر دو، یکسان باشد، موصوف و صفت به حساب می‌آیند.

- مثال: الدَّرْسُ الشَّهَلُ طالباً شجاعاً
 موصوف صفت
 [درس آسان] [دانش‌آموزی شجاع]

تركيب اضافي (مضاف و مضاف اليه)
 در عربی هرگاه دو اسم پشت سر هم قرار گیرند و اسم اول، «ال» و تنوین داشته باشد و اسم دوم «ال» یا تنوین داشته باشد، معمولاً مضاف و مضاف اليه به حساب می‌آیند.

- مثال: درس الليل طالب مدرسة مفاض اليه
 [درس دانش آموز] [دانش‌آموز مدرسه‌ای]
تركيب سه كلمه‌اي (اسم + ضمير متصل + اسم «ال» دار)
 در این نوع تركيب سه كلمه‌ای، ضمير را بعد از اسم «ال» دار (كلمه سوم) ترجمه می‌کنیم.
مثال: كتاب المفيد: كتاب مفيد تو / ربي العظيم: پروردگار بزرگ من

سب بیان ساعت
 در عربی برای بیان ساعت به ترتیب زیر عمل می‌کنیم:
 ساعت كامل ← اعداد ترتیبی بر وزن «الفاعلة»
 ربیع ← ربیع ← الْثَّصْف
 ربیع مانده به ... ← «إِلَّا رُبَّعاً»

مثال: ساعت هفت: الساعَةُ السَّابِعَةُ وَالثَّصْفُ
 هفت و ربیع: الساعَةُ السَّابِعَةُ وَالرَّبِيعُ
 يک ربیع مانده به هفت: الساعَةُ إِلَّا رُبَّعاً
ع ياد آوری رنگ‌ها (الألوان)
 أحضر (سیاه) / آخر (سرخ) / أزرق (آبی) / أصفر (زرد) / أبيض (سفید) / أسود (سیاه) / بنيّسجي (بنفش)

ف ياد آوری روزهای هفته (أيام الأسبوع)
 السَّبْتُ (شنبه) / الْأَحَدُ (یکشنبه) / الْإِثْنَيْنِ (دوشنبه) / الْثَّلَاثَةِ (سهشنبه) / الْأَرْبَعَاءُ (چهارشنبه) / الْخَمِيسِ (پنجشنبه) / الْجُمُعَةُ (جمعه)

ض وعده‌های غذایی
 الطُّفُور: صحانه / القداء: ناهار / العشاء: شام

﴿كلمات وعبارات مهم﴾

- فعلها
 تَمَّ: رشد کرد
 يُنْتَجُ: جست و جو کن
 أَنْزَلَ: پدید آورد
 زان: زینت داد
 قُلَّ: بگو
 يَدُورُ: می چرخد

- ساير كلمات وعبارات
 شَرَّة: اخگر (باره آتش)
 ذات: دارای
 مُسْتَعِرَة: فروزان
 ضياء: روشنی